

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814203266
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814203266.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanej: H. C., nar. X.X.XXXX, XXX XX T. R. Č.. XX, o zaplatenie sumy 245,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 125,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z uvedenej sumy od 19.10.2012 až do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 245,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 19.10.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu č. A4269593 a v zmysle predmetnej zmluvy vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty o výške 114,- eur s tým, že ustanovenia Dodatku, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, boli v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka a to Rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka, je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zároveň sa predmetnou žalobou domáhal nároku na náhradu škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón a to Sony Ericson Zyló vo výške 114,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že získala telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom dodatku zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Žalobca poukázal, že uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne

mohla vzniknúť. Nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprímerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanou a ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech, mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanou. Žalovaná si bola vedomá, že telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou z toho dôvodu, že sa zaviazala využívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telekomunikačného zariadenia. Okrem škody za akciový telefón, žalobcovi vznikli aj ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, ktoré si z dôvodu náročnosti dokazovania neuplatňuje. Výška spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila je pri predajnej cene telefónu 123,- eur a akciovej cene telefónu 9,- eur, vo výške 114,- eur. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb v sume 131,93 eur vyfakturovaných v období 2012/06 - 2012/08. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 4.10.2012 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Ďalej uviedol, že si uplatňuje nárok úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 19.10.2012. Na základe toho žiadal, aby mu súd priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 131,936 eur aj nárok na zaplatenie sumy 114,- eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá mu preukázateľne vznikla. V prípade, ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprímerane vysokú, ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Zmluvou o pripojení č. A4269593 a dodatkom s prílohou k uzatvorenej zmluve o pripojení, pokusom o pokonávku, faktúrami a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o pripojení č. A4269593 zo dňa 18.2.2009 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol užívateľský program Paušál 100 Sk a služby: CLIP, CLIR, Blokovanie na ATX do 1,- eur a nad 1,- euro, Roaming s blokovaním prichádzajúcich hovorov v roamingu.

Podľa článku 1. bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení č.A4269593 zo dňa 10.6.2011 predmetom tohto dodatku je dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia Sony Ericson Zyló účastníkovi z majetku podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH (ďalej len „kúpna cena“) 9,- eur.

Podľa článku 2 bodu 2.5 Dodatku k zmluve o pripojení, v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 114,- eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku.

V zmysle článku 2 bod 2.7 Dodatku k zmluve o pripojení, podnik je povinný splniť si všetky svoje povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú zo zmluvy a tohto dodatku, najmä predatť účastníkovi koncové

telekomunikačné zariadenie za dohodnutú kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo ku koncovému telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu ho za predpokladu, že účastník splní všetky podmienky potrebné pre vznik nároku na kúpu telekomunikačného zariadenia za kúpnu cenu v súlade s týmto dodatkom a podmienkami.

Podľa článku 3 bod 3.6 Dodatku k zmluve, tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“), spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok, ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 článku 6 Všeobecných podmienok, okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať službu iba v súlade s príslušnou zmluvou alebo jej dodatkom, zákonom a všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto všeobecných podmienok.

Podľa bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplataenia.

Žalobca cenu služieb vyfakturoval žalovanému jednotlivými faktúry a to faktúrou

č. 2156053654 zo dňa 15.6.2012 sumu 84,32 eur s dátumom splatnosti 29.6.2012, faktúrou č. 2162977048 zo dňa 15.8.2012 sumu 3,98 eur (poplatok za odpojenie) s dátumom splatnosti 29.8.2012, faktúrou č. 2159507403 zo dňa 15.7.2012 sumu 43,07 eur s dátumom splatnosti 29.7.2012, faktúrou č. 2156047133 zo dňa 15.6.2012 sumu 1,33 eur (poplatok za upomienku) s dátumom splatnosti 29.6.2012 a faktúrou č. 2159501136 zo dňa 15.7.2012 sumu 1,33 eur (poplatok za upomienku) s dátumom splatnosti 29.7.2012.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 4.10.2012 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že voči nej eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby za mesiace jún 2012 až august 2012 v sume 131,93 eur a zároveň, že je povinná z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetného dodatku k zmluve o pripojení a samotnej zmluvy o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 114,- eur. Pohľadávku ju vyzval

uhradiť s tým, že ak nebude pripísaná na účet spoločnosti Orange Slovensko, a.s. najneskôr v posledný deň lehoty uvedenej v tomto liste a to dňa 18.10.2012, bude ju vymáhať súdnou cestou. Z pripojenej kópie doručeny vyplýva, že žalovaná pokus o pokonávku prevzala dňa 9.10.2012.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonník, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v rozhodnom období, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť jej akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení, na základe čoho boli žalovanej poskytované dohodnuté služby, no žalovaná cenu za tieto služby, tak ako mu boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach, neuhradila. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby vo výške 125,29 eur je opodstatnený a v tejto časti žalobe vyhovel.

Žalovaná tým, že nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 18.10.2012, dostala sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, teda dňom 19.10.2012, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy.

Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 19.10.2012, bola 0,75 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 19.10.2012 bola teda 8,75 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 8,75 % ročne od 19.10.2012 do zaplatenia zo sumy 125,29 eur.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie sumy 114,- eur titulom náhrady škody, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného koncového telekomunikačného zariadenia a tzv. akciovou cenou.

Z vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetom dodatku k zmluve o pripojení tak ako je to uvedené vyššie vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanou zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka, o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozávazkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Ako už súd uviedol vyššie, jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou koncového telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou.

Z vyššie citovaných ustanovení tak ako boli dojednané v dodatku k zmluve o pripojení ako aj Všeobecných podmienkach, účastníci konania v dodatku k zmluve o pripojení uzavreli aj dohodu o

predaji koncového telekomunikačného zariadenia za v ňom uvedenú kúpnu cenu, ktoré bolo žalovanej ako účastníkovi predávané z majetku podniku so zľavou. V tejto časti možno potom predmetný dodatok hodnotiť ako kúpnu zmluvu, keďže v predmetných ustanoveniach boli dojednané všetky podstatné náležitosti tak ako ich upravuje ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Opakovane boli povinnosti ohľadom predaja telekomunikačného zariadenie upravené aj v ďalších ustanoveniach či už v dodatku k zmluve ako aj vo Všeobecných podmienkach tak ako sú už vyššie citované v čl. 2 bod 2.1 o povinnosti účastníka zaplatiť podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.2 a v čl. 2.7 povinnosť žalobcu ako podniku predat žalovanej ako účastníkovi telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo k telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu.

Žalobca teda umožnil žalovanej na základe dodatku k zmluve o pripojení kúpu mobilného telefónu za ním určenú zníženú kúpnu cenu v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie a podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilných telefónov, tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol v prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobca vkladal, z jeho strany reparaovaný prehodnotením predmetného rozhodnutia o predaji telekomunikačného zariadenia za dojednanú cenu s tvrdením o spôsobení škody. Keďže žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť nijako nespochybnil, má súd za to, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, teda žalobca nepreukázal vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neuniesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody v sume 114,- eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Ďalším žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 2,66 eur za upomienky tak, ako bola predmetné sumy účtované faktúrami č. 2156047133 a č.2159501136. V zmysle bodu 16.2. písm. d) Všeobecných podmienok upomienky sa považujú za oznámené dňom odoslania správy spoločnosti Orange Slovensko do odkazovej schránky účastníka alebo dňom jej zaslania formou elektronickej pošty alebo iným elektronickým spôsobom (SMS,MMS). V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdých skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neuniesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného je súd toho názoru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku takto uplatnenej pohľadávky, preto súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Aj v prípade že sa tak stalo, keďže je nepochybné, že žalovaná si nesplnila svoje povinnosti, považuje súd sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zasláním upomienky, kde pri zaslaní upomienky formou SMS správy nemôžu náklady žalobcu predstavovať sumu 1,33 eur za 1 SMS. Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd považoval dojednanie ohľadom poplatku za upomienku za spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa a s poukazom na neunesenie dôkazného bremena v tejto časti žalobu zamietol.

Posledným nárokom tvoriacim žalovanú sumu je suma 3,98 eur predstavujúca poplatok za odpojenie z dôvodu neplatenia, ktorú sumu si žalobca uplatnil faktúrou č. 2162977048.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý

vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

V zmysle bodu 1.15 Čl. 1 Všeobecných podmienok „pripojenie SIM karty“ je aktivácia SIM karty, je to technický a administratívny postup spoločnosti Orange Slovensko a účastníka, ktorým sa umožní prístup k službám účastníkovi, ktorý splnil dohodnuté podmienky pre poskytovanie služieb. „Deaktivácia SIM karty“ v zmysle bodu 1.16 je technický a administratívny postup spoločnosti Orange Slovensko, ktorým sa znemožní prístup k službám spoločnosti. Možno teda konštatovať, že odpojenie znamená opak aktivácie, teda účastníkovi už nie je umožnený prístup k službám, teda účastník ako spotrebiteľ nemá v ďalšom možnosť využívať služby pôvodne mu poskytované žalobcom. Žalovaná ako spotrebiteľ vzhľadom na uvedené teda bola povinná platiť sankciu za to, že poskytovateľ služieb jej už nebude dodávať služby, dokonca akoby sa jednalo o sankciu za to, že pre poskytovateľa už v rámci jeho obchodnej stratégie nie je zaujímavá a preto je potrebné ju ešte v čo najväčšej miere sankcionovať. V zmysle bodu 1.8 Všeobecných obchodných podmienok služba je elektronická komunikačná služba, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v Sieti, umožňujúca prenos hlasovej komunikácie, dátovej komunikácie, alebo iných foriem komunikácie; Služby pozostávajú z verejnej mobilnej telefónnej služby alebo zo služby prenosu dát, z iných služieb a s nimi súvisiacich služieb alebo z iných produktov (všeobecné podmienky účinné od 1.1.2012, v čase vystavenia predmetných faktúr). Poplatok za odpojenie, ktorý bol žalovanej ako spotrebiteľovi vyúčtovaný, nebol poplatok za žiadnu službu jej poskytovanú, práve naopak deaktiváciou jej bol znemožnený prístup k službám, preto je súd toho názoru, že takéto dojednanie ohľadne poplatku za odpojenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 OZ, čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle § 39 OZ a preto nárok žalobcu v časti uplatneného nároku na poplatok za odpojenie v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd

nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy 120,64 eur s prísl. zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide sumu 125,29 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bola v konaní úspešná žalovaná, čo predstavuje 49 %. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca, čo predstavuje 51 %. Nakoľko úspech žalobcu a žalovanej je pomerne rovnaký, súd preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.